

Kraftkontrakten Tinfos—Notodden kommune for byretten.

Tinfos nedlegger påstand om opprettholdelse av kontrakten, kommunen om annullering.

Saken mellom Tinfos Papirfabrik og Notodden kommune om kraftkontrakten, var igår, oppe i Notodden byrett.

Rettsforhandlingene, som holdtes i Goodtemplarhuset, ble administrert av sorenskriver Klouman. Som sakskyndige domsmenn møtte driftsbestyrer Richard Bjerke, Lillehammer, og sjefsingeniør Njal Kolbenstvedt, Sarpsborg.

For Tinfos møtte direktør H. B. Holta med overrettssakfører Sam. Amundsen som prosessfullmektig og for Notodden kommune førtes saken av h.r.advokat J. B. Hjort, Oslo. Kommunen var representert ved ordfører Løkke og konsesjonskomitéens formann, personalsjef Magnussen.

Tinfos har som kjent anlagt saken etter at Notodden bystyre 9. aug. 1946 i henhold til restitusjonsanordningen (anordning av 17/8—1945 som åpner adgang til revisjon av beslutninger truffet av nazistiske myndigheter) å annullere den mellom Tinfos og kommunen i 1943 inngåtte kraftkontrakt.

Bystyrets vedtak som var fattet overensstemmende med konsesjonskomitéens innstilling, lød som følger:

1. Det av Notodden byting den 20/2—1943 fattede vedtak om ny elektrisitetskontrakt mellom Notodden kommune og Tinfos Papirfabrik oppheves.

2. Kommunen innleder nye forhandlinger med Tinfos Papirfabrik om ny kraftkontrakt på fritt grunnlag.

— Prosessfullmektigenes innlegg under rettsaken artet seg som prosedyre og der ble ført en mengde skarpslepen juss i marken. — Av de grundige utredninger hitsetter vi et sammentrengt referat.

O.r.sakfører Amundsen innledet med å uttale han ville godtgjøre at Notodden kommune ikke hadde hatt noen rettslig adgang eller saklig grunn for sitt vedtak av 9/8—46 om å annullere den mellom Tinfos og kommunen i 1943 inngåtte kontrakt.

Han ga derpå en kronologisk framstilling av forhandlingene mellom kommunen og Tinfos fram til Notodden bytings vedtakelse av kontrakten, refererte innholdet av kraftkontrakten av 1917 som utløp i 1942, og omtalte innholdet av den nye kontrakten i forhold til restitusjonsanordningen.

Meglingsforslag av overingeniør Sorteberg.

På kommunens foranledning ble det 5. mars 1942 innkalt til et meglingsmøte hos overingeniør Sorteberg i Vassdragsvesenet. Denne framsatte et meglingsforslag som bygget på Tinfos' tariffutkast med endel endringer. — Tinfos meddelte at de gikk med på overingeni-

ør Sortebergs meglingsforslag, fordi bedriften i en vanskelig tid ville strekke seg lengst mulig overfor Notodden kommune. Men kommunen ga imidlertid ingen beskjed om sin stilling til overingeniør Sortebergs meglingsforslag og noen ny kontrakt var ikke kommet i stand ved fristens utløp 19. des. 1942.

Arb.dept. gikk imidlertid med på at prisen for varmestrom ble forhøyet fra kr. 80.50 til kr. 100.00 pr. kw. for den tid som gikk med til ny kontrakt kom istand. Og denne pris ble godkjent av Prisdirektoratet.

Forhandlingene med Notodden kommune ved «ordfører» Bergsvik førte ikke fram til enighet. Først i desember 1943 gjorde ordføreren vedtak om ny kraftleveransekontrakt, som ble oversendt dept. og Prisdirektoratet til godkjenning. Kontrakten ble gjort gjeldende fra 1. januar 1944.

— I anledning de påstander kommunen har framført kunne jeg reise endel formelle innsigelser, fortsatte Amundsen, men skal ikke hefte meg ved det formelle.

Det Tinfos ønsker er en virkelig realitetsavgjørelse i saken, for dermed å gjøre slutt på de misforståelser og skumlerier som har gjort seg gjeldende omkring denne kontrakten. Men jeg må fastholde, at når Notodden kommune går til å forkaste kontrakten uten å underrette den annen part, er denne framgangsmåte ikke overensstemmende med alminnelig anstendighet og heller ikke med bestemmelsene i restitusjonsloven.

Den framgangsmåte som kommunen her har benyttet seg av, er så meget mer beklagelig, som det er all grunn til å tro, at hvis det hadde vært kontakt mellom partene, ville de foreliggende misforståelser blitt oppklart og denne saken ville ikke ha kommet.

Amundsen nevnte videre at flere og flere av strømabonnentene går over til å benytte overforbrukstariff som ble innført ved den nye kontrakten og han ville påvise at prisene ikke er urimelige. Den eneste forhøyelse som virkelig skiller den nye kontrakten fra den gamle, er forhøyelsen fra 80.50 til 100 kr. pr. kw. år for varmestrom, den prisen som allerede er godkjent av Prisdirektoratet. Og det er ingen grunn for at den ikke skulle bli ansett som lovlig i dag, noen nedgang i elektrisitetsprisen siden 1943 har ikke funnet sted, tvertimot.

Prisdirektoratet benytter ingeniørene i Vassdrag- og Elektrisitetsvesenet som konsulenter i elek.saker og i Vassdragsvesenet er det framleis den dag i dag overingeniør Sorteberg som sitter og stiller med disse ting.

Jernverkssaken i en ny stilling.

En rekke av de forutsetninger Stortinget bygde sitt vedtak på synes å svikte.

Ingvaldsen opprettholder sitt forslag i Stortinget om en kritisk gjennomgåelse av jernverksplanene.

Er heller ikke jernverksplanene...

Betydningen av stedsvalget?

gjengstand for stor debatt i Stortinget i forbindelse med innstillingen fra finanskomiteen på 10 millioner kroner til nedskrivning og 10 millioner til A/S Norsk Jernverk og innstillingen fra komité for industrisaker om stortingsmellemhandlinger med A/S Haugvik Smelteverk og utbyggbar kraft.

Statsråd Ingvaldsen (H), på ny det foretatt den 2. juni om at det må foretas en utvalgt av Statens jernverkskommisjons planer for jernverket, idet det må tas hensyn til de nye motstandene.

Drammen saks
en saks
de frem-
represent-
å befinn-
ann, fordi
setinger
vedtak om
k på, ser
er Glom-
te lenger
jernverk,
idere er
get sak-
elver pla-
produksjon
inger. —
til jern-
som vil-
lar over
forbed-
er, og at
gsmulig-
gangen
dr' ger

med hen-
at Sta-
er for-
es å ha
ris ja-
Glom-
motatt
nde opp
mellom
Smelte-

verk om leie av kraft fra Glomfjord kraftverk og om bortleie av Glomfjord-kraften til A/S Rjukanfoss m. m.: Norsk Hydro. Denne proposisjon er ennå ikke behandlet av Stortinget. Det foreslås at Glomfjord-kraften leies bort til A/S Rjukanfoss og at jernverket baseres på kraft fra Røssåga, som derfor må utbygges straks.

For jernverket betyr dette for første byggetrinn et kapitalbehov til kraftforsyningen på kr. 106,2 millioner, mens det tilsvarende beløp for Glomfjordkraften var 17½ million, altså en økning på 89 millioner kroner. Kraftprisen for første byggetrinn fordyres med i alt 2,4 millioner kroner pr. år. Jernverkets aksjekapital var stipulert til 75 millioner kroner, hvorav realverdien i Glomfjord utgjorde 24½ million. Jernverkets styre mener at Staten nå må bevilge 24½ million kroner til aksjekapital, når Glomfjordkraften bortfaller. Av avtalen mellom Staten og Hydro om Glomfjord-kraften fremgår at Staten skal yte Hydro all mulig støtte med hensyn til arbeidskraft, materiell og valuta, så Hydros nyanlegg kan gjennomføres.

(Fortsatt side 3).

Ombygging av Tinfos' kraftstasjoner vil snart melde seg.

Notodden kommune har i mangel av andre argumenter hevdet at Tinfos' kraftstasjoner og fordelingsnett er bygget i den billige tiden, og at Tinfos derfor er forpliktet til å levere strøm billigere enn andre elektrisitetsverker gjør.

Kommunen har forsøkt å få Prisdirektoratet til å uttale seg om produktionsprisen på elektrisk strøm men det har ikke lyktes.

Det er ikke så lett for Tinfos å få fastsatt produktionsprisen, da strømmen for en stor del vedk. går til bedriftens fabrikker. Men produktionsprisen ligger i dag langt høyere enn i 1922, for lønningenes vedk. 100 pst. over prisene den gang og hva materiell og vedlikehold angår, er prisene mangedoblet.

Og nettopp fordi disse kraftstasjonene er bygd i den gamle tiden, er de umoderne og urasjonelle, og de krever meget større betjening. En ombygging av kraftstasjonene vil meget snart melde seg som en nødvendighet.

Det er også rettet en del andre angrep fra kommunens side mot kontrakten, bl. a. dens varighet. Men det må huskes at bedriften disponerer et ledningsnett for en hel by, og det er en absolutt nødvendighet for Tinfos at de har et rommelig tidsrom. Den gamle kontrakt gjaldt også i 25 år og det kan derfor ikke sies å være noe åpenbart urimelig mot kommunen at også den nye gjelder så lenge.

Nå hevdes det fra kommunen at man ikke kan finne noen godkjennelse fra Prisdirektoratet på kraftkontrakten av 1943. Har ikke Direktoratet godkjent den, må den naturligvis opp til ny behandling, og da kan hverken Notodden kommune eller noen annen vedta at kontrakten er ulovlig.

Er den ikke forelagt Prisdirektoratet, må den forelegges nå, og finner direktoratet da at det er noen urimelighet i prisene, vil disse naturligvis bli rettet på. Så det hadde under enhver omstendighet vært unødvendig for kommunen å oppta denne saken til behandling etter restitutionslovens bestemmelser.

Og jeg kan ikke fri meg fra inntrykket av at for dem som har drevet denne saken fram synes det å ha vært mer om å oppnå å bringe sensasjon inn i saken og skandalisere Tinfos, enn å oppnå noe for kommunen.

Jeg mener ikke dem som har stemt i bystyret eller ordføreren. Hvem det er kan jeg ikke bestemt peke på, men det vet kommunen selv, sluttet Amundsen.

(Fortsatt side 2).

og
ml
so
m
i
k
so
ti
sv
so
D
se
i
in
si
S
te
se
te
fr
dr
av
kj
ur
re
te
et
Jo
f
me

+++
en Oslo
den opp
en som
og og
or å ha
500 og
1000

— Nei, vi regner det må påkostes 20—30,000 kroner, men det er meningen å få alt i stand snarest så vi kan komme igang i sommer.

— Ryktene om fabrikkasjon av andre ting enn tjære ved anlegget, har de noe for seg?

— Foreløpig ikke, men tjæren danner grunnlag for andre ting. Således er det ved forsøk ved Norges Tekniske Høyskole lykkes å fremstille plastikk av tjærepreparater. I det hele tatt tjære står høyt i kurs for tiden. — Det er mangel på den så å si over hele verden.

En nedgang har tatt 600, — kroner i bot og 500 kroner i inndragning for å ha satt opp en hytte og solgt og for å ha begynt på en ny en som også nesten er ferdig. Den oppførte hytte solgte han til en Oslo-mann og hytten er flyttet til Setesdalen.

Ny ordning ved prispolitiet på Notodden.

Ved prispolitiet på Notodden skal det nå innføres en ny ordning. De nåværende konstabler oppsies og så ansettes én betjent og en konstabel som blir knyttet direkte til politikammeret.

fos for unasjonalt holdning, men kommunen hadde interesse av å få omgjort denne kontrakten fra okkupasjonstiden.

Personalsjef Johan Magnussen hevdet også innledningsvis at det ikke hadde vært hensikten å kaste stenk på Tinfos for mangel på nasjonal holdning.

Han uttalte videre bl. a. at med tilgangen på rimelig kraft står og faller hele byens næringsliv, og de ansvarlige, kommunale myndigheter må, hvis de er seg sitt ansvar overfor folket bevisst, få adgang til å treffe avgjørelse i en så viktig sak som denne.

Ved opprettelsen av kraftkontrakten med Tinfos i 1917, kunne Sagafossen ved utbygging hadde dekket byens daværende kraftbehov, men det fortonet seg for vitnet, som Tinfos ingen interesse hadde av, at Notodden kommune bygget ut fossen. Det var en ytelse fra kommunen overfor Tinfos at vi ikke bygget ut Sagafossen, fortsatte han, og som følge derav skulle kommunen ha krav på en rimelig kraftkontrakt. Her som fossekraften ligger midt i hjertet av byen, betinger det når produksjonsutgiften legges til grunn, en langt rimeligere strøm enn den kontrakten gir, hevdet han videre. Og prismsyndighetenes politikk i dag er at produksjonsframstillingen skal legges til grunn for prisansettelsen og vitnet hadde ikke sett noe i prisforskriftene om at elektrisk strøm er umuttatt herfra.

Han ville også at Tinfos' forhandlingsvennlighet ikke var så velvillig som den o.r.sakf. Amundsen ga uttrykk for.

Når det under saksbehandlingen både fra Amundsens og Holtas side var lagt så stor vekt på vippekontrakten kontra overforbruksmålere, så ville vitnet presisere at det er ikke deri uoverensstemmelsen om kontrakten ligger. Personlig mente han at overforbruksmålere var det eneste riktige.

Han skulle ikke kunne nevneverdig inn på elektrisitetsprisene, men bare henviser til et skriv fra Hydroarbeidernes forening, byens største faglige forening, til formannskap og bystyre 10. november 1945, som foranlediget at saken om revisjon av kraftkontrakten kom opp.

Amundsen ba vitnet om å lese opp denne skrivelsen i retten.

I skrivelsen som er undertegnet av foreningens formann, uttrykkes forbauselse over at kommunen ikke har foretatt seg noe med den «ulovlige» kontrakt og de «ulovlige» strømpriser som var oppnådd ved overenskomst med de nazistiske myndigheter.

Vitnet fortsatte sin forklaring med å framholde at det er de stedlige, særegne forhold med fossekraften midt i byen, som må betinge en langt billigere pristarif her enn andre steder. Videre anførte han at prisen på motorstrøm ikke kunne sammenlignes med Oslo-tariffen.

Fra

Norges Bonhammer.

Buss går fra 6 (ikke 7 som fra Simones

Sauberad Hus

har siden 1 en risse- og mens lokaler lærerinnen fr Mange har til å kunne slutningen h har måttet over de fasts er derfor fru for den hjelp ytet både Hus søkende.

Hun sluttet

Varmen.

Igår morges Salpeterporte Minimumst 9 grader og

En gransheri

fikk igår blad og skan kuttet han tatt under Sykehus og ter å være

Verktøytyver på Notodden

Entrepren tiden har Notodden e arbeidsredsl senere tider

Det har beidsplasse og etter si gå ordentl bukkene n tarvelig fr

om nye f Ing. Ha at, han b fra Tinfo Holta om

tariffer. de Holta

Vitnet stiller til ligger h mange k strøm.

Etter teressan

H.r.

KRAFTSAKEN

Han nedla følgende

P Å S T A N D:

Bystyrets vedtak av 9. aug. 1946 oppheves.

Kommunen pålegges å betale saksomkostninger til Tinfos.

Hj. advokat Hjort fikk derpå ordet: Min motpart har brukt nokså sterkt uttrykk om de kommunale myndigheter. Han nevner «mangel på anstendig forretningskikk» og at «det er mere om å skandalisere Tinfos enn å ivareta kommunens tarv.» — Det er lite smakelig å framkaste disse bemerkninger i mangel av argumenter.

— Min ærede motpart synes å sveve i den villfarelse at retten her i dag skal ta standpunkt til om prisene i tariffen er rimelige eller ikke.

Det er ikke det retten skal ta hensyn til, men om Notodden kommune betingelsesløst skal akseptere den kontrakten som ble inngått i 1943.

Jeg er enig med motparten i at en elektrisitetskontrakt bør være langsiktig — det standpunkt kan Tinfos innta så meget det vil.

Det er ikke bystyrets edtak i 1946 som var unødvendig, men Tinfos' saksanlegg. Spøksmålet går ut på å nekte byens myndigheter å drøfte en for alle dens innvånere viktig sak på fritt grunnlag. Hvis ikke bystyret hadde fattet dette vedtaket i 1946, ville det dermed ha avskåret seg fra å reise innvending mot kontrakten. Og kommunens stilling til denne viktige kontrakt, tar ikke sikte på annet enn å opprettholde status quo. Det ville være åpenbart urimelig om de kommunale myndigheter skulle være bunnet av vedtaket fra okkupasjonstiden.

Tidens varighet av kontrakten er det viktigste spørsmål for kommunen og dens innbyggere i denne saken. De andre punktene er av mindre viktighet.

Det hadde vært rimelig om Tinfos i 1943 hadde forbeholdt seg retten til å

heller ikke innstilt på å fornye kraftkontrakten i 1940. — Forhandlinger om ny kontrakt ble innledet av kommunen i august 1940. Tinfos meddelte at bedriften på grunn av de daværende usikre forhold ikke ønsket å oppta slike forhandlinger.

Forholdet var imidlertid at konjunktorene forverret seg etter hvert, og noe talte for og noe mot fornyelse av kontrakten med kommunen. Saken ble drøftet i Tinfos' styre og resultatet ble at man fortsatt ville leie bort kraft til kommunen, hvis man under forhandlingene fant betingelsene akseptable. — Vi så det som en fordel av avstå strømmen til kommunen.

Men jeg vil presisere at det var absolutt ingen livsbetingelse for bedriften å beholde kontrakten med kommunen i det hele tatt.

Vi fant å måtte gå til endel forhøyelse av strømprisen og vi hadde fått forståelse av at kommunen godkjente den, idet daværende rådmann, Holte, under et forhandlingsmøte uttalte at han anså forhøyelsen berettiget.

Det kom til skarpe sammenstøt mellom Holta og Bergsvik.

Da spørsmålet om kontrakten på ny ble reist av kommunen, var det blitt nazist-styre. Personlig hadde jeg aldri hatt noe tilovers for «ordfører» Bergsvik hverken før eller under krigen, og det var med meget stor lyst jeg og mine nærmeste medarbeidere gikk til forhandling med ham. Det ble da også bare dette ene forhandlingsmøte jeg deltok i. Det kom straks til skarpe sammenstøt mellom Bergsvik og meg.

Vi lot ham forstå at vi ikke ville finne oss i noen diktatorisk behandling av ham, og de motsetningsforhold som derved oppsto, førte til at jeg ble insuinerert i avisartikler, skrevet av nazister og tydelig inspirert av Bergsvik, utvilsomt med sikte på å få meg fjernet fra Tinfos-bedriftene for at han

hadde gått til en midlertidig prolongasjon av den. Det er nå ikke annen måte å få kontrakten ut av verden på, enn ved restitusjonsanordningen.

Det er ikke dermed meningen å ta ste noe slags stenk på Tinfos for unassjonal holdning.

Det er riktig som motparten sier at det står to syn mot hverandre når det gjelder strømprisen. Tinfos' syn er at prisen skal svare til markedsverdien av elektrisk strøm og det henvises til prisene i andre byer. Kommunens syn er at produksjonsprisen skal legges til grunn.

Kommunen har under forhandlingene forsøkt å få Prisdirektoratet til å fastsette produksjonsprisen pr. kw.-strøm ved Tinfos, men Direktoratet har klokelig avholdt seg fra å ta et standpunkt, før dommen i saken foreligger.

Det har vært stor interesse i kommunen for å innløse ledningsnettet og selv påta seg distribusjonen av strøm til abonnentene, men så lenge kontrakten av 1943 står ved makt, er kommunen avskåret fra det.

— Videre nevnte Hjort at konsesjonskraften fra Hydro ikke kunne utnyttes av kommunen fordi den ikke har rådighet over ledningsnettet, og at kommunen i kontraktstiden fram til 1969 er avskåret fra adgangen til å bygge ut Sagafossen, som Tinfos har rett til å utnytte for 7500 kr. Kommunen mener at dette vederlag som har stått siden 1917, nå må forhøyes. Det er også et spørsmål om denne leieavtalen om Sagafossen, hører hjemme i elektrisitetskontrakten.

Disse ting er det kommunen bl. a. finner urimelig, og det er også i Tinfos' egen interesse at kontrakten av 1943 aller bort og erstattes med en ny kontrakt, som kommunen frivillig påtar seg. For Tinfos må det ha liten interesse å holde på kontrakten, mens det for kommunen er av interesse å kunne forhandle med Tinfos om en nyl kontrakt, ubunden av okkupasjonstidens, og at Tinfos under denne forhandling står fritt, sluttet Hjort.

Direktør Holtas forklaring.

I forbindelse med byggingen av kraftstasjonen Tinfos II reistes Jernverket for å overta den overflødig kraft, men framleis hadde Tinfos Papirfabrik den gang endel overflødig kraft og var derfor interessert i å leie den bort til Notodden. Men etter utvidelsen av vår tre-massefabrikk i 1930 og bedring av konjunktorene, ble imidlertid forholdet det at vi fikk for lite kraft fra våre kraftsentraler og måtte leie fra Hydro og Samkjøringen.

Derfor hadde ikke Tinfos Papirfabrik samme interesse av kraftleeransen til Notodden som tidligere, og var derfor

muligens selv skulle overta.

Jeg neyrer dette for å vise at så langt fra vi utnyttet situasjonen, som det fra enkelte hold etter frigjøringen har vært presisert.

Ved kontraktens utløp var vi simpelt-hen nødt til å fornye den. Det kan slås fast at hvis noen har hatt fordel av det nazistiske bytings vedtak, så er det Notodden kommune og ikke Tinfos-bedriftene. Strømmen på Notodden i dag er ved overforbruksmåler ikke kostbarere enn etter den gamle tariff, forutsatt fornuftig bruk av den tariff som nå foreligger.

De kommunale elektrisitetsverks forsyning til abonnentene er basert på å levere billigst mulig strøm, Tinfos Papirfabriks formål er imidlertid å drive forretning, ikke filantropi, men når det likevel viser seg at Tinfos leverer billigere strøm enn disse elektrisitetsverk rundt om, synes det ikke å skulle være noen grunn til klagemål.

Herr Magnussen og advokat Hjort vil erindre at det i det eneste møte vi har hatt etter frigjøringen, var vi villige til å forhandle om alle de punkter kommunen måtte finne urimelige. Men vi har ennå ikke til dags dato mottatt noen henvendelser fra kommunens side. Men vi kan naturligvis ikke nå gå med på å oppta helt nye forhandlinger på fritt grunnlag, og jeg har erfaringer for at slike forhandlinger trekker i langdrag.

Skulle vi som Hjort sa, gått med på en midlertidig kontrakt, ville vår utbygging av ledningsnettet måtte utstå i 5 år. Det er derfor nå i alle parter interesse at der skaffes klarhet i saken.

Jeg vil tilføye at jeg synes denne saken er behandlet nok så klosset fra kommunens side. Tinfos har vist imøtekommenhet til å forhandle såvel om priser som lengden av kontrakten.

Det kunne være fristende å spørre hvor kommunen hadde stått i dag uten kraften fra Tinfos, og jeg overlater trygt til utenforstående å avgjøre hvem som mest har tilgodesett konsumentene i denne by — kommunen eller Tinfos.

Det har vært antydning at vi benyttet oss av situasjonen i 1943, og dette har vi funnet ærekrenkende for oss. Det er grunnen til at denne rettssaken er reist.

Vi har en lovlig kontrakt som vi henholder oss til, og hevder at den ikke kan oppheves av restitusjonsanordningen.

VITNEFORKLARINGENE.

Ordfører Løkke forklarte han hadde egentlig ikke hatt mer med saken å gjøre enn å forelegge konsesjonskommiteéns innstilling for formannskap og bystyre.

Han understreket at det under hele kommunens befattning med saken ikke hadde vært meningen å beskyld

Arbeidere og funksjonærer som bor i Hydros hus, betaler i strøm 1 øre pr. kw.-time, til tross for at Hydro heller ikke er noen veldedighetsaffære, og det viste hvor stor produksjonsprisen er, mente han. Kraftstasjonene var vel heller ikke så umoderne som det Amundsen framholdt, uttalte han.

Det har vært nevnt at kommunen ikke hadde vist forhandlingsvilje, men det skyldtes forhold som vi ikke var herre over, idet Prisdirektoratet ikke ville uttale seg. I stedet for forhandlinger anla imidlertid Tinfos sak, og vi fant ikke grunn til å gjøre henvendelse

om at Notodden kommune opprenginger av Tim

— Dommen fa

DEN DAG DU ØNSKE STØRRE LI NORS

Borregård vil konkurrere med sagbrukene. Vil innstille seg på å ta imot ubarke kubb. Flisa (NTB): A/S Borregård fabriker må nå i stor utstrekning innrette seg på å ta i mot ubarke eller slibarke kubb for å konkurrere med sagbrukene om løpmerer, opplyser

Fra New York blir det senere meldt at visearbeidsminister Gibzon hadde konferanser både med skipsredene og med lederne for sjømannenes fagforeninger. Deretter ble det arrangert en konferanse mellom redene og fagforeningslederne og en har håp om at konferansen kan føre til et heldig resultat.

Den amerikanske kommunistene for å stå bak streiken i Europa vil utøvere hungre i Europa vil utøvere hungre for kommunistene.

Den amerikanske kommunistene for å stå bak streiken i Europa vil utøvere hungre i Europa vil utøvere hungre for kommunistene.

nunnistene

kommer alle hverdager